

[Glistrup]

frem, så har vi grundlaget for at få medierne til at interessere sig for det, vi kan få offentligheden til at rejse en debat, og vi kan få reglerne om tvangsfjernelse af børn gjort mere humane, end de er i øjeblikket. Det er altså ikke nok, at en enkelt fru Jensen hvert tredje år kommer og laver vrøvl over, at hendes lille Birgitte er blevet fjernet af de skrækelige folk fra børneværnet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja, undskyld, jeg var et år forud for min tid. Jeg mente begyndelsen af næste folketingsssamling. Selvfølgelig, hvis udvalget kan blive færdigt før, er det udmærket, men når jeg nævnte det tidspunkt, i begyndelsen af oktober, altså i folketingsssamlingen 1983-84, var det, fordi jeg mente, at det havde særlig interesse for folketingets arbejde, hvis man kunne have betænkningen på det tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Afkriminalisering af simpel uagtsomhed).

Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 1/12 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige med det samme, at jeg har megen sympati for tanken om at afkriminalisere den simple uagtsomhed inden for

særlovgivningen. Jeg synes, det er en rigtig tanke og en rigtig argumentation. Den uenighed, der kan opstå – det ville være ligesom i 1977, da sagen sidst blev behandlet i folketinget – er alene en uenighed om fremgangsmåden, idet fremskridtspartiet jo foreslår, at man skal ændre straffelovens § 19, således at simpel uagtsomhed generelt afkriminaliseres, mens det, jeg vil mene er det rigtige, er, at man i de enkelte love sørger for den afkriminalisering, der her er enighed om, i det omfang det overhovedet kan ske og bør ske.

Man må være opmærksom på, at de gældende bestemmelser i hele særlovgivningen er udformet på baggrund af den almindelige regel i straffelovens § 19, hvorefter de pågældende straffebud i særlovgivningen er anvendelige, også når lovovertrædelsen er begået af uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig hjemmel. Den ændring, fremskridtspartiet lægger op til, ville indebære, at der uden en nærmere gennemgang af de enkelte særlovsområder blev gennemført en generel afkriminalisering af simpel uagtsomhed, og det er en fremgangsmåde, jeg ikke mener er den mest hensigtsmæssige. Der kan nemlig fortsat være enkeltområder inden for særlovgivningen, hvor det ikke vil være rimeligt at afkriminalisere simpel uagtsomhed. Jeg skal ikke gå ind på en række eksempler, men bare nævne ét – for at gøre det helt forståeligt, at man dér kan have behov for, at simpel uagtsomhed også kan belægges med en sanktion. Jeg tænker på transport af farligt gods, hvor man må erkende – det tror jeg at alle vil gøre – at der kan opstå meget farlige situationer, og at det derfor kan være nødvendigt, at simpel uagtsomhed i et sådant tilfælde, men også i andre, bør kunne straffes.

En begrænsning af uagtsomhedsansvaret må efter min mening forudsætte en omhyggelig gennemgang af de mange lovgivningsområder, som ville blive berørt af en sådan ændring.

Da man behandlede forslaget i 1977, var der enighed blandt de fleste partier om, at den rigtigste fremgangsmåde måtte være, at man ved fremtidig revision af de forskellige særlovsområder var opmærksom på, om det ville være hensigtsmæssigt at gennemføre en begrænsning af uagtsomhedsansvaret. Siden har man fulgt denne fremgangsmåde, og derfor kan man vel sige, at debatten og forslaget dengang har haft en betydning.

[Justitsministeren]

Som eksempel på, hvordan man har fulgt det, kan jeg nævne de ændringer inden for told- og forbrugsafgiftslovene, der blev gennemført sidste sommer. Da besluttede man efter en konkret vurdering at afkriminalisere simpel uagtsomhed på en række områder og at fastholde strafansvaret inden for enkelte områder.

I forbindelse med den lovtekniske gennemgang af de forskellige lovforslag, der forelægges justitsministeriets lovafdeling, er man opmærksom på spørgsmålet.

Man må tage i betragtning, at det kan være vanskeligt at drage grænsen mellem simpel og grov uagtsomhed, og at det er nødvendigt at vurdere denne grænse inden for hvert enkelt lovgivningsområde. Jeg kan således nævne, at skattedepartementet har nedsat et udvalg, der skal overveje behandlingen af skattestraffesager, der afgøres administrativt. Udvalget skal bl.a. vurdere mulighederne for at give skattemyndighederne nærmere retningslinjer for afgrænsningen mellem de forskellige former for overtrædelse af straffebestemmelserne.

Som det formentlig er fremgået af det, jeg har sagt her, mener jeg, at det er et væsentligt problem, men det kan også være et vanskeligt problem. Selvfølgelig om jeg umiddelbart kan have sympati for en afkriminalisering af simpel uagtsomhed inden for særlovgivningen, mener jeg ikke, at den foreslåede fremgangsmåde er den rigtige. Jeg mener, at vi bør fortsætte den udvikling, der er i gang, sådan at vi ved revision af hvert enkelt lovgivningsområde konkret vurderer hensigtsmæssigheden af en begrænsning af strafansvaret.

Jimmy Stahr (S):

Da dette lovforslag eller et tilsvarende lovforslag var til debat i 1977, talte jeg på socialdemokratiets vegne, og jeg gav udtryk for sympati for den grundholdning, der ligger bag lovforslaget, altså en afkriminalisering. Vi har også forståelse for den forenkling, der ligger i lovforslaget, men er nok alligevel nervøse for, at dette er for meget af en forenkling, når man med en enkelt lov griber ind i alle de love, der falder ind under særlovgivningen.

Socialdemokratiet måtte derfor afvise forslaget dengang, men ville gerne se positivt på

det, når vi kom til de enkelte lovrevisioner. Det sker jo, at partier ændrer synspunkter hen ad vejen. Vi har ikke ændret synspunkt på dette område.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det konservative folkeparti har tidligere givet udtryk for, at simpel uagtsomhed i almindelighed ikke bør straffes. Det er imidlertid et åbent spørgsmål, om den rette vej vil være den af forslagsstillerne foreslåede. En gennemgang, som også tidligere ordførere har sagt, af særlovgivningens mange regler kan være nødvendig, forinden der tages stilling.

Det konservative folkeparti kan derfor alene tilsige medvirken under udvalgsarbejdet med henblik på at skaffe afklaring af spørgsmålets omfang og derefter stillingtagen til, hvilken fremgangsmåde der rettest bør anvendes. Jeg vil gerne henvise til ministerens fyldestgørende redegørelse om disse spørgsmål.

Bjørn Elmquist (V):

Mit indlæg vil ligge på linje, både hvad indhold og længde angår, med det, de tidligere ordførere har sagt, og ikke mindst justitsministeren.

Dette forholdsvis komplicerede problem tror vi i venstre ikke kan løses ad den enkle vej, som fremskridtspartiet ved hr. Glistrup her anviser. Det må løses fra sted til sted i de enkelte bestemmelser på særlovgivningens område, men vi er til gengæld enige i princippet om, at det ikke overalt skal være således, at simpel uagtsomhed kriminaliseres eller er erstatningspådragende.

Ebba Strange (SF):

Da vi drøftede dette forslag i SFs folketingsgruppe, var der én, der karakteriserede uagtsomhedsbegrebet som et hul, de smarte kunne smutte ud af, og et hul, de klodsede faldt ned i. Det er nok ikke helt forkert, at sådan er det med uagtsomhedsbegrebet.

Vi har tidligere fra SFs side, når uagtsomhedsbegrebet har været drøftet i forbindelse med særlovgivningen, udtalt, at vi godt ville se på problemet omkring simpel uagtsomhed – grov uagtsomhed er der jo ikke forslag om at fjerne, tværtimod.

[Ebba Strange]

Vi mener ligesom andre ordførere, der har været heroppe, at dette forslag er for generelt og vil medføre store konsekvenser, som vil forhindre retssystemet i at samle de smarte op, som jeg nævnedes i starten, og ikke vil forhindre de klodsede i at falde i hullet.

Vi kan altså ikke medvirke til dette forslag, men vil godt kigge på særlovgivningen, efterhånden som den måtte dukke op.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil godt starte med at sige hjertelig tak til statsminister Poul Schlüter, fordi statsministeren indledte sin gerning i den nye firkløverregering med at sige, at nu skal det være lettere at være dansker. Jeg blev så glad, så glad, så glad. Jeg mener i allerhøjeste grad, at dette lovforslag er at række hånden frem til statsministeren og sige: det vil vi gerne spille med på.

Derfor er jeg lidt skuffet, når regeringspartierne ordførere ikke vil synge med på den melodi, vi synes lyder så lifflig. Jeg må sige til regeringens ordførere: tag dog og lyt efter statsministeren! Der er hårdt brug for, at det skal være lettere at være dansker, og jeg kunne næsten tillade mig også at sige det til justitsministeren. Jeg synes, det var godt, at statsministeren sagde, at nu skulle det være lettere at være dansker.

Se, i det danske samfund er der jo flere typer mennesker. Der er nogle, der har fået en uddannelse som journalist. De er vældigt dygtige til at formulere sig, de taler pænt. Hvis de skal holde ordførertaler, eller hvis de skal skrive lovforslag eller sådan noget, har de gode muligheder for at skrive det på en måde, så de ikke fornærmer andre. De risikerer ikke at komme ned i folketingssalen med det og få at vide, at det er modbydeligt formuleret, og fordi det er så modbydeligt formuleret, kan de andre slet ikke holde ud at snakke med dem.

Der er også nogle, der er så privilegerede, at de har gået på gymnasier og universiteter, har fået juridisk embedseksamen og alt muligt. De har store muligheder for at undgå at komme til at begå kriminalitet på en eller anden måde. Det er man trænet i, man har fået undervisning i, hvordan man formulerer sig, osv.

Vi er nogle, der har tilladt os at gå ud og lave noget praktisk arbejde, malke køer,

skrue vandrør sammen, mure huse, gå og pløje Danmarks jord og mange forskellige ting. Ja men det er jo sådan, at hvis vi vover os herind, så skal vi næsten hver dag have en af kæppen: ja altså, det, I siger dér, er dårligt formuleret, det er en så modbydelig sprogbrug, at vi næsten ikke kan holde ud at høre på det. Vi kan næsten ikke holde ud at beskæftige os med det. Ja, jeg siger det, fordi jeg faktisk synes, at det er pinligt for de mennesker, der har de høje eksaminer, at de absolut skal sparke os andre i hovedet hele tiden, fordi vi ikke har gået på universiteterne og lært sprogbroen, og fordi der måske også er nogle, der har gået på universitetet og har lært sprogbroen, men som synes, at det er mere rimeligt at tale, som man gør ude på danske arbejdspladser.

Jeg siger til de medlemmer, der forsøger at jage os ud, fordi vi ikke er så dygtige til sprogbro: vi lader os ikke jage med. Jeg er enig med de folketingsmedlemmer, der nok i starten følte, at det var lidt pinligt, når de skulle skældes ud for deres sprogbrug, men jeg er klar over, at det egentlig slet ikke er det, det går ud på. Næh, det går ud på, at når man ikke kan lide, at fremskridtspartiet siger noget, der er rigtigt, så skal man finde et eller andet påskud til at sparke os i ansigtet, og så skal vi have skældud for, at der er noget galt med vores sprogbrug.

Det helt konkrete ved dette lovforslag er, at Danmarks erhvervsliv har en underskov af mange små selvstændige erhvervsdrivende, som gruelig gerne vil gøre noget for Danmark ved at etablere nogle skabende arbejdspladser, nogle nye initiativer. Jeg ved det, for jeg har følt det på min krop igennem 25 år. Man falder i den ene gang efter den anden. Det er meget, meget, meget svært, og man får nogle øretæver, så det vasker sig.

Men jeg forstår, at der ikke er flertal i folketinget for at give de små erhvervsdrivende ordentlige betingelser. De skal ordnes, de skal snakkes ihjel, og så kan vi gå hjem med den fornemmelse, at vi igen på denne dag i folketinget har brugt forkert sprog.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg skal gøre den sidste taler opmærksom på, at der var tale om afkriminalisering af simpel uagtsomhed.

Nør Christensen (CD):

Lovforslag nr. L 77 går som nævnt ud på at afkriminalisere simpel uagtsomhed generelt. Derfor er det naturligt i første række at se på forudsætningen for at straffe for et uagtsomt forhold.

Den første betingelse, der skal opfyldes, er, at den begåede handling er uforsvarlig, og den anden, at det er et uagtsomt strafbart forhold. Den tredje betingelse er, at den begåede handling skal kunne bebrejdes den pågældende som pligtstridig.

Jeg nævner disse 3 ting, fordi jeg finder, at det er vigtigt at have dem med i debatten. Man er således nødt til at bedømme hvert enkelt tilfælde for sig, og ved bedømmelsen af de enkelte sager kan der tages hensyn til de mangeartede personlige forhold, som kan spille ind. Jeg tænker her på, at der kan tages hensyn til f.eks. ung alder eller til den pågældendes særlige tilstand i handlingsøjeblikket.

Centrum-demokraterne mener, at forslagsstillerne går den forkerte vej. Vi ser hellere, at man påpeger konkrete sager og lægger disse frem til forhandling her i folketinget.

Vi kan heller ikke medvirke til forslaget af den grund, at det ikke alene er vanskeligt at trække grænsen mellem simpel uagtsomhed og grov uagtsomhed, det er særdeles vanskeligt. Jeg vil gerne advare imod fjernelse af simpel uagtsomhed, for man kan opnå det modsatte af det, man egentlig ønsker, nemlig at udvide begrebet grov uagtsomhed. Det er i hvert fald ting, vi skal have med i debatten.

Jeg kan ikke undlade til hr. Askjær Jørgensen at komme med en bemærkning, når han siger, at det skal være lettere at være dansker. De fleste fremskridtsfolk har det således, at de er i stand til at bedømme verden på følgende måde: enten er den sort eller hvid, enten er den rund eller firkantet.

Vi afviser altså ikke forslaget på enkelte områder, men finder lovforslaget for generelt. Vi er altså villige til at se på de enkelte forhold. For så vidt angår sprogbrugen, er hverken jeg eller mit partis repræsentanter her i folketinget så sarte. Vi har ikke beklaget os over hr. Askjær Jørgensens sprogbrug.

Aase Olesen (RV):

Også jeg kan sige, at vi er positive over for lovforslaget, og at vi agter at gå aktivt ind i udvalgsarbejdet.

Jeg kunne have lyst til at sige noget til SFs ordfører, der sagde, at i SF definerer man dette med uagtsomhed som de smartes hul at smutte ud af og de klodsedes hul at falde ned i. Sådan tror jeg det lød. Jeg må dermed konstatere, at der ikke kan være ret mange selvstændige erhvervsdrivende i SFs gruppe. Hvis man har prøvet at få en momsbøde, fordi man har glemt at skrive på bagsiden af et stykke papir, selv om man har betalt alle alt, hvad man skulle, så ved man noget om, i hvilken grad man skal være klodset for at ramme ind i dette her, eller hvis man har prøvet at være med til at tildele kontrollovstiltæg i en ligningskommission, blot fordi et menneske har glemt at sætte kryds et ganske bestemt sted og ellers har opført sig lovligt.

Jeg tror egentlig nok, at hvis SFs gruppe havde prøvet det, så ville man sige, at der måske var en enkelt definition mere, man havde brug for.

Glistrup (FP):

Det er en glæde at kunne konstatere, at hvad realiteten angår, er det sådan, at fremskridtspartiet og dermed det fremsatte forslag indgår i et meget, meget stort og bredt flertal i folketinget. Der er ganske og aldeles enighed om, at i langt de fleste tilfælde er det forkert, at man straffer simpel uagtsomhed.

Vi er videre ganske klart enige i, at der er tilfælde, hvor man må kræve en så stor agtpågivenhed, at det er rigtigt, at straffehjemmelen også omfatter simpel uagtsomhed. Nu nævnte justitsministeren ét eksempel. Jeg vil nævne et lidt mere farverigt eksempel, nemlig betjeningen og indretningen af affyringsmekanismen på fregatten »Peder Skram«s raketter. Det er rigtigt, at dér skal man indrette sig sådan, at man har meget, meget høje krav til, at man er umådelig forsigtig. Dér kan man ikke tolerere, at folk straffrit på nogen som helst måde skal kunne klare sig med at sige: nå ja, men vi var bare lidt sløse i det og glemte at sætte et kryds i en rubrik, eller hvad det var, fru Aase Olesen sagde, og så fik vi altså udryddet det sommerhusområde dér, og derfor skal vi virkelig frifindes, for det var kun simpel uagtsomhed, vi lavede. Derfor er vi enige i, at der er en me-

[Glistrup]

get stor og omfattende gruppe, hvor det må være indrettet sådan, at simpel uagtsomhed ikke er strafbar, og så er der en lille, men bestemt ikke uvæsentlig gruppe, hvor simpel uagtsomhed bør straffes.

Dermed kommer vi altså til, hvordan vi så skal indrette den almindelige regel, straffelovens § 19. Skal formodningen være for det, som er den store masse, eller skal formodningen tage hensyn til de få og spidsfindige, men i sig selv ganske vigtige undtagelser? Der er det altså fremskridtspartiets opfattelse og har steds været det, at den almindelige regel i straffelovens § 19 må være overensstemmende med det, der er den store, omfattende masse. I hvert fald som forholdene er i samfundet nu om dage, bør det være sådan, at den almindelige regel er, at simpel uagtsomhed er strafri, og at man altså kun straffer simpel uagtsomhed i de få tilfælde, hvor der udtrykkelig er hjemmel til det.

Ministeren siger: ja men nu må vi lave en omhyggelig gennemgang af de forskellige særlovsbestemmelser og så revidere hver enkelt og altså få et meget stort antal revisioner ud af det. Den argumentation kunne være nok så bestikkende, dengang ministerens forgænger fremførte den fra denne talerstol i 1977, og for tilsvarende forslag fra fremskridtspartiet.

Men nu er der altså gået 5-6 år siden 1977, og når man ikke har kunnet få taget sig sammen til at lave denne omhyggelige gennemgang, til trods for at man har haft en så lang frist til at gøre det, så må det være rimeligt nu at komme med pigkæppen og simpelt hen genfremsætte lovforslaget, for det ser jo altså bare ud til at være sovepudesnak med den omhyggelige gennemgang.

Lad os nu indføre det, der ganske klart må være den rigtige regel, og så kan man lave en omhyggelig gennemgang med henblik på de 9 eller 27 tilfælde, eller hvor meget der alt i alt ville blive, hvor man skal sætte »simpel uagtsomhed« ind, når man ikke kan klare gennemgangen af de sandsynligvis mange hundrede love, hvor simpel uagtsomhed bør udgå. Det må være den historiske erfaring fra de mellemliggende 5-6 år.

Det er selvfølgelig altid nærliggende at komme og sige, at det er vanskeligt at drage grænsen mellem grov og simpel uagtsomhed, ja, vel er det det, men det er da også vanskeligt at drage grænsen, hvad man skal i dag,

mellem simpel uagtsomhed og det, der slet ikke er uagtsomt. Disse grænsedragninger, hvor en myndighed skal vurdere subjektive forhold, er altid vanskelige, ligegyldigt hvor lovgiveren vælger at drage grænsen. Derfor kan argumentet, som CDs ordfører også var inde på, med den vanskelige grænsedragning, i hvert fald ikke være afgørende.

Jeg synes nok, at fru Ebba Strange vendte dette totalt på hovedet, når fru Ebba Strange siger, at det er den klodsede, der falder i. Den klodsede falder jo netop i, fordi han ikke kan klare sig fri af, at det har været simpel uagtsomhed. Hr. Askjær Jørgensen brugte jo størstedelen af sit indlæg til at forklare, hvordan den lille erhvervsdrivende og masser af andre næsten ikke kan undgå at handle i hvert fald simpelt uagtsomt, til trods for at de gør sig al mulig umage. I stedet for »mindre erhvervsdrivende« sagde fru Ebba Strange »den klodsede«. Man kan selvfølgelig have hver sin sprogbrug, alt efter om man tilhører det ene eller det andet parti. Vi i fremskridtspartiet er åbenbart ikke så farverige i vores sprogbrug og så menneskenedsættende, som fru Ebba Strange er, når hun kalder dem klodsede. Men o.k., vi må væbne os med en vis robusthed, for vi skal alle sammen være her og affinde os med, at der skal være frihed også for andre, der taler et måske mere vulgært og menneskekrænkende sprog, end vi kan lide, og det affinder vi os altså med at fru Ebba Strange gjorde i dette tilfælde.

Lad mig slutte af med at beklage over for tinget, at den korrekturlæsning, jeg som ordfører for forslagsstillerne har haft ansvaret for med hensyn til lovforslagets bemærkninger, åbenbart er blevet udført på en sådan måde, at ingen vil kunne sige, at det er simpelt uagtsomt, at det er udført så dårligt. Der er fyldt med fejl i bemærkningerne, så dem skal man i hvert fald ikke tage som udgangspunkt, når man skal arbejde videre med det. Man skal være mere lykkelig ved at finde noget rigtigt end noget forkert i bemærkningerne. Denne gang er det da heldigvis sådan, at debatten om fremskridtspartiets forslag først og fremmest er gået på lovforslagets tekst, og den er i orden. Det er trods alt det, der er det væsentlige, men jeg erkender blankt, at som bemærkningerne er kommet til at fremtræde, beror det på grov uagtsomhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d.d. meddeler indenrigsministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Afvikling af beskatningen af erhvervsjendomme, maksimumgrænser for udskrivning af grundskyld m.m.).

(Lovforslag nr. L 135).

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om udbetaling af den skattemæssige værdi af visse renteudgifter (negativ indkomstskat). (Lovforslag nr. L 37).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udvalget om offentlige arbejder (28/1 83):

Udtræder: Hove Sørensen (SF)

Nyt medl.: Tommy Dinesen (SF)

Socialudvalget (31/1 83):

Udtræder: Hans Jørgen Jensen (S)

Ny stedf.: Henning Rasmussen (S).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Afvikling af beskatningen af erhvervsjendomme, maksimumgrænser for udskrivning af grundskyld m.m.).

(Lovforslag nr. L 135).

Hovedformålet med lovforslaget er for det første gradvis at afskaffe grundskylden og den primærkommunale dækningsafgift af erhvervsjendomme, for det andet at afskaffe den såkaldte 10-promilleregulering og for det tredje for primærkommunerne, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, gradvis at indføre en overgrænse (loft) for udskrivningen af grundskyld i forhold til udskrivningen af indkomstskat (ligningsforhold).

Regeringen finder, at udskrivningen af grundskyld på produktionsjorden ud fra hensynet til konkurrenceevne og rentabilitet udgør en u hensigtsmæssig byrde på erhvervslivet. Dette er baggrunden for forslaget om en gradvis afskaffelse over fire år af den amtskommunale og primærkommunale grundskyld for erhvervsjendomme, således at der i 1984, 1985 og 1986 svares grundskyld af henholdsvis 75, 50 og 25 pct. af grundværdien, mens grundskylden fra og med 1987 helt bortfalder for disse ejendomme. Der foreslås med samme begrundelse en gradvis afskaffelse af primærkommunernes adgang til at opkræve dækningsafgift med indtil 10 promille af forskelsværdien for forretningsejendomme m.v. Den maksimale promille nedsættes i 1984, 1985 og 1986 til henholdsvis 7,5 promille, 5 promille og 2,5 promille, mens adgangen til at opkræve dækningsafgift af disse ejendomme helt bortfalder fra og med 1987. Afviklingen af grundskyld og dækningsafgift skønnes for kommuner og amtskommuner under ét at medføre et provenutab i 1984 på 287 mill. kr. Provenutabet skønnes at vokse til 1.183 mill. kr. Lettelsen for erhvervene skønnes at blive netto ca. 200 mill. kr. i 1984, der gradvis forøges til 800-900 mill. kr. i 1987. For staten vil erhvervenes faldende ejendomsskattefradrag skønsmæssigt medføre en forøgelse af skatteprovenuet på ca. 70 mill. kr. i 1984, der gradvis forøges til knap 300 mill. kr. i 1987.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at den såkaldte 10-promilleregulering bør ophæves. Reglen indebærer, at grundskyldpromillen mindst skal udgøre 10 i en primærkommune,